

var maaske en Svaghed, B. havde i „Vuggegave“.

„Forinden Inspektøren indledede Undersøgelse, men efter at han var blevet vidende om Komparentens Opgivende, Arrestanten vedrørende, hændte det, at Overbetjenten blev syg eller havde fri et Par Dage, og saavel til Komparentens som til de øvrige Betjentes Forbavelse konstituerede Inspektøren Arrestanten som Overbetjent. Dette pegede jo øjensynligt paa, at Inspektøren i Forvejen havde taget Parti for Arrestanten, saa meget mere, som B. — Arrestanten — jo netop — derved — fik særlig Adgang til at tale med de Fanger, hvorefter der under Sagen var Tale. At Arrestanten ogsaa benyttede den Lejlighed, er givet, og det kan ogsaa Spisemester J. bevidne, idet denne er Vidne til, at Arrestanten blandt andre talte med Fange Nr. 85.“

„Komparenten ønsker tilføjet, at det var det samme Forhold, som i højeste Grad blev bebrejdet ham, at han havde talt med en enkelt Fange om Arrestanten“.

„Inspektøren foretog selv Afhøringen, og et Forhold, der i særlig Grad faldt Komparenten for Brystet, var det, at Arrestanten selv hentede, i hvert Fald to af Fangerne, fra en anden Fløj enkeltvis til Forhør. Et Par af de Fanger, der blev afhørt, havde Komparenten i øvrigt ikke nævnt, saa det var ham uforstaaeligt, hvorfor de blev afhørt“.

„Dette har Komparenten under det senere Forhør bebrejdet Inspektøren, som sagde, at det var Løgn eller Usandhed — Komparenten tror nok, at han benyttede det første Udtryk. Hertil var Viceinspektøren og Kontorassistenten Vidner, og Viceinspektøren kom senere hen til Komparenten og sagde til ham, at det forholdt sig rigtigt, som han havde sagt, i hvert Fald for den ene Fanges Vedkommende. Komparenten blev i øvrigt ikke afhørt under Sagen og lige saa lidt blev de Kolleger afhørt,

hvis Udsagn Komparenten havde at støtte sig til. Komparenten ved derimod, at Betjent K. afgav en Forklaring, men efter hvad han senere erfarede, var denne Forklaring meget valen og slet ikke i Overensstemmelse med den Forklaring, Betjent K. har afgivet her i Retten. Komparenten ved da ogsaa, gennem K. selv, at Inspektøren takkede denne, fordi han ikke saa paa Arrestanten med de samme Øjne som Komparenten. Komparenten kan kun forklare K.s Forklaring derud fra, at K. var bange for at miste sin Stilling, hvis han overfor Inspektøren fastholdt sine Udtalelser, og dette var ikke blot Komparentens, men ogsaa adskillige Betjentes Mening.“

„Komparenten bemærker, at den Afhøring, som Inspektøren har foretaget, jo maa have betydelig Interesse til Støtte for Komparentens Udtalelser, og han maa derfor anmode Dommeren om, at dette Forhør skaffes til Veje og fremlægges under Sagen.“

„Efter at Inspektøren havde fuldendt sin Undersøgelse, hengik et Par Dage, og Komparenten og Arrestanten blev saa kaldt ind paa Kontoret, hvor Viceinspektøren og Kontorassistent H. var til Stede, og Inspektøren begyndte da med at sige, at denne Undersøgelse intet havde bevist i Retning af det „grufulde“, som Komparenten havde sigtet Arrestanten for, allerhøjest havde Arrestanten været lidt uforsigtig, og Inspektøren fortsatte: „Det er klart, at De ikke kan fremsætte slige Beskyldninger uden at skyldes Betjent B. Oprejsning, og denne har jeg budt ham paa den Maade, at jeg har lovet ham al mulig Støtte fra Inspektionens Side til at anlægge Sag imod Dem, og hertil har jeg Direktørens Billigelse“. Komparenten svarede hertil, at han stod fast paa sit og ikke sigtede B., men kun havde fremsat, hvad han mente var hans Pligt.“ — — —

„Der blev senere paa Komparentens Foranledning foretaget en ny Undersøgelse med samme Resultat som den